EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 24.1.2019
COM(2019) 13 final

ANNEX

BIJLAGE

bij

VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

Verordening (EU) nr. 511/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende voor gebruikers bestemde nalevingsmaatregelen uit het Protocol van Nagoya inzake toegang tot genetische rijkdommen en de eerlijke en billijke verdeling van voordelen voortvloeiende uit hun gebruik in de Unie

Bijlage

Achtergrondinformatie bij het verslag overeenkomstig artikel 16, lid 1, van

Verordening (EU) nr. 511/2014

Uit het Protocol van Nagoya voortvloeiende internationale verplichtingen

Het Protocol van Nagoya is een in oktober 2010 gesloten internationale overeenkomst[1] voor de uitvoering van de derde doelstelling van het Verdrag inzake biologische diversiteit ("het VBD")[2], te weten de eerlijke en billijke verdeling van de voordelen die voortvloeien uit het gebruik van genetische rijkdommen. Naar verwachting zijn de voordelen gericht op en dragen derhalve bij aan de eerste en tweede doelstelling van het VBD, namelijk het behoud van de biologische diversiteit en het duurzame gebruik van de componenten daarvan.

Het protocol stelt een gemeenschappelijk kader van beginselen en maatregelen vast inzake de toegang tot genetische hulpbronnen en de verdeling van de uit het gebruik daarvan voortvloeiende voordelen (over het algemeen aangeduid als "ABS"). Het Protocol van Nagoya omvat drie soorten maatregelen: maatregelen inzake toegang, inzake verdeling van voordelen, en inzake naleving. Alle partijen bij het protocol mogen toegangsmaatregelen vaststellen, met oog voor de eisen van het protocol inzake dergelijke maatregelen (duidelijkheid, transparantie, eerlijke en niet-arbitraire procedures voor toegang enz.), bij het uitoefenen van hun soevereine rechten over genetische rijkdommen. In de toegangsmaatregelen moeten voorwaarden worden bepaald voor het verkrijgen van voorafgaande geïnformeerde toestemming van een land van levering en voor het opstellen van onderling overeengekomen voorwaarden om de voordelen te delen tussen de leverancier en de gebruiker van genetische rijkdommen. Het tweede soort maatregelen, namelijk maatregelen inzake verdeling van voordelen, valt onder contractuele overeenkomsten (onderling overeengekomen voorwaarden) en is onderworpen aan het contractrecht. Het derde soort maatregelen heeft betrekking op de vaststelling van nalevingsmaatregelen, hetgeen krachtens het protocol verplicht is. Elke partij moet passende, doeltreffende en evenredige wettelijke, bestuursrechtelijke of beleidsmaatregelen treffen om ervoor te zorgen dat wanneer binnen haar rechtsmacht genetische rijkdommen worden gebruikt, de toegang daartoe is verkregen met voorafgaande geïnformeerde toestemming en dat onderling overeengekomen voorwaarden zijn vastgesteld, zoals vereist krachtens de interne ABS-wetgeving van het land van levering. Om de naleving te ondersteunen, treffen de partijen passende maatregelen om het gebruik van genetische rijkdommen te monitoren. In dit verband zijn de partijen verplicht controlepunten op te zetten voor de verzameling van relevante informatie over voorafgaande geïnformeerde toestemming en onderling overeengekomen voorwaarden. Deze informatie

[1] Het *Protocol van Nagoya inzake toegang tot genetische rijkdommen en de eerlijke en billijke verdeling van voordelen voortvloeiende uit hun gebruik (ABS), gevoegd bij het Verdrag inzake biologische diversiteit,* is op 29 oktober 2010 in Nagoya (Japan) goedgekeurd tijdens de tiende vergadering van de partijen bij het VBD en is op 12 oktober 2014 in werking getreden, http://www.cbd.int/abs/

[2] VN-verdrag inzake biologische diversiteit, in 1992 te Nairobi goedgekeurd en voor ondertekening opengesteld op de Rio-conferentie (5 juni 1992). Via het besluit van de Raad van 25 oktober 1993 betreffende de sluiting van het Verdrag inzake biologische diversiteit heeft de Europese Unie met het Verdrag ingestemd; PB L 309 van 13.12.1993, blz. 1 – https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=celex:31993D0626

wordt doorgegeven aan het uitwisselingscentrum voor toegang en verdeling van voordelen (ABSCH)[3] alsook aan het land van levering. Het ABSCH is een IT-platform waarop de partijen alle relevante wettelijke, bestuursrechtelijke en beleidsmaatregelen plaatsen, zoals wetgeving inzake toegang, de door het land uitgegeven vergunningen (omgezet in een internationaal erkend nalevingscertificaat), informatie over het toezicht op het gebruik van genetische rijkdommen (vervolgens omgezet in controlepuntcommuniqués), informatie over de nationale bevoegde instanties enz. Het ABSCH maakt het delen van relevante informatie tussen alle betrokken spelers mogelijk.

[3] Artikel 14 van het Protocol.